

De vedrører den processuelle Side af Sagen, at en Sælger paa Grund af Køberens Misligholdelse vil tage Tingen tilbage ved den umiddelbare Retshjælp, ved Fogeden. Det er et stort Gode, som bydes Sælgeren — han kan jo altsaa vælge at gaa den almindelige Retsvej —, at han lige overfor den uvederhæftige og uordholdne Køber kan faa umiddelbar Indsættelse i Besiddelse af Tingen ved Fogedens Hjælp, og af disse processuelle Bestemmelser har man fuldstændig anerkendt Rigtigheden. Der er imidlertid et Hovedpunkt, ved hvilket allerede den danske Kommission — det vedrører jo kun den danske Kommission — har udtalt sig for en Forandring, men ikke har foreslaaet den som Ændring, det er Hovedpunktet om Størrelsen af den Retsafgift, som skal gives paa en saadan Indsættelsesforretning. Der er Forholdet det, at man i den Henseende gaar efter det gamle Reglement af 1814; hvor det drejer sig om de ved uordholdende Købere meget hyppigt indtrædende Kontinuationsforretninger. Man prøver paa at tage Tingen, hvor den antages at være, i hans Bolig, men saa er den flyttet til et andet Sted, maaske til en anden Jurisdiktion, saa skal der en Kontinuationsforretning til, og der skal betales det samme som ved det første Forsøg; og selv det første Forsøg er, selv om det lykkes, ret dyrt. I Overensstemmelse med den praktisk mest kyndige paa dette Omraade, nemlig Byfogeden i København, er der foreslaaet en meget betydelig Nedsættelse, idet hele Beløbet for Indsættelser af den Art kun skal være 4 Kr., som deles i 3 Kr. og 1 Kr., hvoraf i København den ene Krone tilfalder Statskassen og udenfor København Vidnet. Jeg skal sammenligne dette med en Bestemmelse, som var foreslaaet, den Gang Proceskommissionens sidste store Forslag forelaa, der jo senere er forandret og underkastet mange Behandlinger, men nu er Lov, for saa vidt som det kan ventes, at Loven om ikke alt for lang Tid træder i Kraft. Den Gang udarbejdedes der med Hensyn til de mest sagkyndige fiskale Myndigheder et Sportelreglement, eller hvad man vil kalde det, en Retsafgiftslov, der omfattede ikke blot, saaledes som det nu er Tilfældet, Domsager, men alle Retssager, for hvilke der skal betales, og der foresloges ganske kort et Beløb for Indsættelsesforretninger, ikke blot de her omhandlede, men alle Indsættelsesforretninger og uden Kontinuationsgebyr. Saa vidt jeg husker, var det 8 Kr. og under visse Omstændigheder kun 4. Det foreliggende Lovforslag holder sig

til det sidste Beløb, idet det var det, der var beregnet for Smaahandeler, og da dette Lovforslag gælder alle Smaahandeler, valgtes netop dette Beløb. Vi mener ikke, at det er nødvendigt, at det udtrykkelig siges, at der ikke skal betales Kontinuationsgebyr, thi naar det hedder, at der betales saa og saa meget, er dermed Sagen afgjort. Det er af Vigtighed, at der ikke skal betales Kontinuationsgebyr; thi alt for ofte hænder det, at uordholdende Købere, som man jo maa værne Sælgerne imod, flytter fra det ene Sted til det andet saa mange Gange, at Gebyrerne kan løbe op til 40 Kr., hvor det begyndte med 8 Kr., og saa siger Køberen: Jeg giver hellere Afkald paa denne Forretning. Slikt bør jo ikke kunne finde Sted, og det vil ogsaa i væsentlig Grad afværges ved den nævnte Nedsættelse. At det ikke udtrykkelig siges i Lovforslaget, at Kontinuationsforretninger betales der ikke Retsafgifter for, har jo sin Grund i, at naar det hænger sammen med Sportelreglementet af 1814, kan der endnu blive Spørgsmaal om mange andre Smaatillæg, der skal betales for Forretningen, saaledes at der kunde opstaa Tvivl om, hvorledes der i saa Henseende skulde forholdes. Det vil derfor være nemmere at gaa den Vej, at det udtales udtrykkeligt her i Tinget — og jeg haaber, at Folketinget til sin Tid vil slutte sig dertil —, at Sportelreglementet af 1814 har ikke noget at gøre med Retsafgifterne for disse Indsættelsesforretninger. Og naar Justitsministeren vilde tiltræde en saadan Udtalelse, vil den jo i hvert Fald have Gyldighed.

Da Byfogeden i København ikke for Tiden anses for kompetent til at tilsiige Køberen til Møde paa Fogedkontoret, har man ud fra de samme Betragtninger, som før er fremsatte, stillet Ændringsforslag om, at naar Sælgeren ønsker det, kan saadan Tilsigelse ske, forinden der er paabegyndt Indsættelsesforretning. Saaledes er, efter hvad der meddeles, Praksis udenfor København, og det har den særlige Betydning, at det meget ofte kommer til Forlig, hvad jo baade Sælger og Køber kan være tjent med. Er Forholdet det, at Køberen kun er i en øjeblikkelig Forlegenhed og meget gerne vil beholde Tingen, kommer der et Forlig i Stand, før Indsættelsesforretningen paabegyndes, og det er begge Parter godt tjente med. Det er altsaa kun nødvendigt at give Byfogeden i København den formelle Kompetence, for at denne Praksis ogsaa kan følges her. Hertil knyttes saa Forslag om et Tvangsmiddel mod den modvillige og vrangvillige Køber, den, som forskubber Tingen,